Paper:	ASSAMESE
Set Name:	ASM03
Exam Date:	24 Aug 2022
Exam Shift:	2
Langauge:	Assamese

Passage:

Question:

Section:	ASSAMESE
Item No:	
Question ID:	1106801
Question Type: MCQ	
	তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু

ভাৰতীয় আদর্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাণ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাণ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাণ্য এটা বিশেষ মনোধর্ম। নিষ্কর্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অর্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাণ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাণ্য। ভাৰতীয় আদর্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কর্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্রস্থ আৰু সন্ম্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্র আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্র এখন আমাৰ মূল শাস্ত্রবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কর্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্রশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্রবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্রার্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্রবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদর্শৰ নির্দেশ দেখোঁ। এই আদর্শও কর্ম কৰাৰ আদর্শই কেৱল সেই কর্ম কৰাৰ কৌশলবা মনোধর্মৰ কর্মণ কৰাৰ উপদেশ পাওঁ। এই কর্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কর্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদর্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্রামত প্রবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্রসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীযী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদর্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গানি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্রৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ

'সত্য ক'বা, ধৰ্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচাৰ্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্ৰমত প্ৰৱেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্ৰহ ৰূপ মংগলজনক কাৰ্য কৰিবা কিন্তু ধৰ্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকাৰ্য আৰু পিতৃকাৰ্য বিষয়ত কেতিয়াও প্ৰমাদগ্ৰস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।'

দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—

'শ্ৰদ্ধয়া দেয়ম্, অশ্ৰদ্ধয়া অদেয়ম্, শ্ৰিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংৱিদা দেয়ম্।'— শ্ৰদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে।

- ত্যাগ বা বৈৰাগ্য প্ৰকৃততে কি ?
 - (1) নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি
 - (2) এটা বিশেষ মনোধর্ম

	(3) পৰাজয় বৰণৰ তুল্য		
	(4) মংগলজনক কার্য		
A:	1		
B:	2		
C:	3		
D:	4		
Section:	ASSAMESE		
Item No:	2		
Question ID:	1106802		
Question Type:	MCQ		
	তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ		
	ভাৰতীয় আদর্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধর্ম। নিষ্কর্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অর্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদর্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কর্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্রস্থ আৰু সন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্র এখন আমাৰ মূল শাস্ত্রবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কর্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্রশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্রবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্রার্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্রবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদর্শৰ নির্দেশ দেখোঁ। এই আদর্শও কর্ম কৰাৰ আদর্শই কেৱল সেই কর্ম কৰাৰ কৌশলকে		

আদ পিছত তেন্ যুগৰ Passage:

পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কর্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদর্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্রামত প্রবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্রসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীষী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদর্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গার্হস্থ্য জীৱনত প্রৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যার্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ

'সত্য ক'বা, ধর্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচার্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্রমত প্রৱেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষুপ্প ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধর্মৰ অর্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন–সম্পত্তি সংগ্রহ ৰূপ মংগলজনক কার্য কৰিবা কিন্তু ধর্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকার্য আৰু পিতৃকার্য বিষয়ত কেতিয়াও প্রমাদগ্রস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক

সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।'
দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—

দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল

'শ্ৰদ্ধয়া দেয়ম্, অশ্ৰদ্ধয়া অদেয়ম্, শ্ৰিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংৱিদা দেয়ম্।'— শ্ৰদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে।

ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান কেনেকুৱা?

জাতি নিম

	(1)		
Question:	(2)	মধ্যমীয়া	
	(3)	মধ্যমীয়া প্রশংসনীয় অতি উচ্চ	
	(4)	অতি উচ্চ	
A:	1		
B:	2		
C:	3		
D:	4		
Section:	Section: ASSAMESE		

Section:	ASSAMESE			
Item No:	3			
Question ID:	1106803			
Question Type:	MCQ			

তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

Passage:

ভাৰতীয় আদর্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধৰ্ম। নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অৰ্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদর্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্রস্থ আৰু সন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দবিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল শাস্ত্রবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কৰ্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্রশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্রবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্রার্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্রবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদর্শৰ নির্দেশ দেখোঁ। এই আদর্শও কর্ম কৰাৰ আদর্শই কেৱল সেই কর্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কর্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদর্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্রামত প্রবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্রসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীযী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদর্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্রৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ

'সত্য ক'বা, ধর্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচার্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্রমত প্রবেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধর্মৰ অর্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্রহ ৰূপ মংগলজনক কার্য কৰিবা কিন্তু ধর্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকার্য আৰু পিতৃকার্য বিষয়ত কেতিয়াও প্রমাদগ্রস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচার্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ তোল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।

দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—

'শ্রদ্ধায়া দেয়ম্, অশ্রদ্ধয়া অদেয়ম্, শ্রিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংৱিদা দেয়ম্।'— শ্রদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্রদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্রিয়া অর্থাৎ সামর্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্র কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্রৰ প্রতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্রভাৱে (সংবিদা) প্রেম ভাবত দিব লাগে।

	11 - 11 - 2 - 12 - 13 - 13 - 13 - 13 - 1		
	(1) ঋষিসকলৰ		
Question:	(2) শিক্ষকসকলৰ		
	(3) শিষ্যসকলৰ		
	(4) সন্যাসীসকলৰ		
A:			
B:	2		
C:	3		
D:	4		
Section:	ASSAMESE		
Item No:	4		
Question ID:	1106804		

া কাৰ প্ৰাৰ্থনাত এটা উজ্জ্বল সমুদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্ৰবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায় ?

Question MCO Type: তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধৰ্ম। নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অৰ্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদগতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদৰ্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্ৰস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল শাস্ত্ৰবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কৰ্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্ৰশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্ৰবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্ৰবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদৰ্শৰ নিৰ্দেশ দেখোঁ। এই আদৰ্শও কৰ্ম কৰাৰ আদৰ্শই কেৱল সেই কৰ্ম কৰাৰ কৌশল বা মনোধৰ্মৰ কৰ্ষণ কৰাৰ উপদেশ পাওঁ। এই কৰ্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কৰ্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদৰ্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্ৰসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীষী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদৰ্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব Passage: লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ

দিছিল ঃ

'সত্য ক'বা, ধৰ্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচাৰ্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্ৰমত প্ৰৱেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্ৰহ ৰূপ মংগলজনক কাৰ্য কৰিবা কিন্তু ধৰ্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকাৰ্য আৰু পিতৃকাৰ্য বিষয়ত কেতিয়াও প্ৰমাদগ্ৰস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, লাচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ প্ৰিচাৰ কৰিবা।

সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।' দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ

দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—
'শ্ৰদ্ধয়া দেয়ম্, অশ্ৰদ্ধয়া অদেয়ম্, শ্ৰিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংৱিদা দেয়ম্।'— শ্ৰদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়।

	স্বাজ্ঞাভাৱে (হিয়া) শান্ত্ৰ প্ৰতি বা বোৰিৰ ক্ৰিশাৰ ভয়ত ক্ৰিভাৱে (স্বাল্গা) প্ৰেম ভাৰত দিব লাগে।	
Question:	কৰ্ম কৰাৰ কৌশলক ক'ত যোগ বা কৰ্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে? (1) ঋক্বেদত (2) উপনিষদত (3) ভগৱদ্গীতাত (4) দেৱকাৰ্যত	
A:	1	
B:	2	
C:	3	
D:	4	
Section:	ASSAMESE	
Item No:	o: 5	
Question ID:	1106805	
Question Type:	MCQ	

ত

Passage:

তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

ভাৰতীয় আদর্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধর্ম। নিষ্কর্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অর্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদর্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কর্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্রস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল শাস্ত্রবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কর্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্রশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্রবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্রার্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্রবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদর্শৰ নির্দেশ দেখোঁ। এই আদর্শও কর্ম কৰাৰ আদর্শই কেৱল সেই কর্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কর্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদর্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্রামত প্রবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্রসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীষী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদর্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্রৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ

'সত্য ক'বা, ধর্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচার্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্রমত প্রৱেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধর্মৰ অর্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্রহ ৰূপ মংগলজনক কার্য কৰিবা কিন্তু ধর্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকার্য আৰু পিতৃকার্য বিষয়ত কেতিয়াও প্রমাদগ্রস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচার্যক দেৱতাৰ দৰে মান্বা কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।'

দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—

'শ্ৰদ্ধয়া দেয়ম্, অশ্ৰদ্ধয়া অদেয়ম্, শ্ৰিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংৱিদা দেয়ম্।'— শ্ৰদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি

	আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে।
	ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ কি ? (1) বেদ
Question:	(2) উপনিষদ
	(3) ভগৱদ্গীতা
	(4) বৈৰাগ্য
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4
Section:	ASSAMESE
Item No:	6
Question ID:	1106806
Question	MCQ

তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

Type:

Passage:

ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধৰ্ম। নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অৰ্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদৰ্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্ৰস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল শাস্ত্ৰবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কৰ্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্ৰশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্ৰবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্ৰবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদৰ্শৰ নিৰ্দেশ দেখোঁ। এই আদৰ্শও কৰ্ম কৰাৰ আদৰ্শই কেৱল সেই কৰ্ম কৰাৰ কৌশল বা মনোধৰ্মৰ কৰ্ষণ কৰাৰ উপদেশ পাওঁ। এই কৰ্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কৰ্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদৰ্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্ৰসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীষী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদৰ্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ

'সত্য ক'বা, ধৰ্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচাৰ্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্ৰমত প্ৰৱেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্ৰহ ৰূপ মংগলজনক কাৰ্য কৰিবা কিন্তু ধৰ্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকাৰ্য আৰু পিতৃকাৰ্য বিষয়ত কেতিয়াও প্ৰমাদগ্ৰস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।

দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—

	আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে।		
	প্ৰকৃত বৈৰাগ্য ক'ত আছে?		
	(1) গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদনত		
on:	(2) সন্ন্যাসী জীৱনত		
	(3) গুৰুৰ উপদেশ পালনত		
	(4) পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাত		

વ્યવસા ભારમ, અવ્યવસા અભારમ, ાવારા ભારમ, ારસા ભારમ, ાં અરા ભારમ, ત્રાંચના ભારમ્ ! — વ્યવસાય નામ વગવપા,

অশ্রদ্ধায়ক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভারে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্রিয়া অর্থাৎ সামর্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি

<u> </u>	
C:	3
D:	4
Section:	ASSAMESE

Question MCQ Type:

Ouestion

Item No: Question

Passage:

দিছিল ঃ

1106807

তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধৰ্ম। নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অৰ্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদৰ্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্ৰস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল শাস্ত্ৰবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কৰ্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্ৰশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্ৰবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্ৰবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদৰ্শৰ নিৰ্দেশ দেখোঁ। এই আদৰ্শও কৰ্ম কৰাৰ আদৰ্শই কেৱল সেই কৰ্ম কৰাৰ কৌশল বা মনোধৰ্মৰ কৰ্ষণ কৰাৰ উপদেশ পাওঁ। এই কৰ্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কৰ্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদৰ্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্ৰসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীষী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদৰ্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ

'সত্য ক'বা, ধৰ্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচাৰ্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্ৰমত প্ৰৱেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্ৰহ ৰূপ মংগলজনক কাৰ্য কৰিবা কিন্তু ধৰ্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকাৰ্য আৰু পিতৃকাৰ্য বিষয়ত কেতিয়াও প্ৰমাদগ্ৰস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।'

দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ

াদছে। তাকো কিভাবে দান কাৰব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাথাক সোৱৰাই াদছে— 'শ্রদ্ধরা দেয়ম্, অশ্রদ্ধরা অদেয়ম্, শ্রিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংবিদা দেয়ম্।'— শ্রদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে। ভাৰতীয় আদৰ্শত কেতিয়া বানপ্ৰস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে? গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছত

(2)

- (1)গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ আগত
- শিক্ষা সাং কৰাৰ পিছত (3)
- গুৰুৰ আশ্ৰমত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ যোৱাৰ সময়ত (4)

Question:

2

4

Section:

Item No:

Question

Question Type:

Passage:

ASSAMESE

1106808

MCO

তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধৰ্ম। নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অৰ্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদৰ্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্ৰস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল শাস্ত্ৰবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কৰ্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্ৰশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্ৰবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্ৰবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদৰ্শৰ নিৰ্দেশ দেখোঁ। এই আদৰ্শও কৰ্ম কৰাৰ আদৰ্শই কেৱল সেই কৰ্ম কৰাৰ কৌশল বা মনোধৰ্মৰ কৰ্ষণ কৰাৰ উপদেশ পাওঁ। এই কৰ্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কৰ্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদৰ্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্ৰসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীষী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদৰ্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ 'সত্য ক'বা, ধৰ্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচাৰ্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্ৰমত প্ৰৱেশ

কৰি বংশধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্ৰহ ৰূপ মংগলজনক কাৰ্য কৰিবা কিন্তু ধৰ্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকাৰ্য আৰু পিতৃকাৰ্য বিষয়ত কেতিয়াও প্ৰমাদগ্ৰস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।

দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—

'শ্রহ্মরা দেয়ম্, অশ্রহ্মরা অদেয়ম্, শ্রিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংৱিদা দেয়ম্।'— শ্রহ্মাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে।

Question

'বৈৰাগ্য' বুলিলে কি বুজা?

- যিয়ে ৰাগযুক্ত শাস্ত্ৰীয় সংগীত গাব জানে (1)
- বস্তুৰ প্ৰতি যাৰ আসক্তি বেছি (2)
- বিষয় বা ইন্দ্ৰিয় ভোগৰ প্ৰতি অনাসক্তি (3)
- পৰলোক সম্বন্ধীয় (4)

2 3

4

ASSAMESE

1106809

D:

Section: Item No: Question

Type:

Question MCO

তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধৰ্ম। নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অৰ্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদগতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদৰ্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্ৰস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল শাস্ত্ৰবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিষ্কৰ্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্ৰশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্ৰবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্ৰবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদৰ্শৰ নিৰ্দেশ দেখোঁ। এই আদৰ্শও কৰ্ম কৰাৰ আদৰ্শই কেৱল সেই কৰ্ম কৰাৰ কৌশল বা মনোধৰ্মৰ কৰ্ষণ কৰাৰ উপদেশ পাওঁ। এই কৰ্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কৰ্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদৰ্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্ৰামত প্ৰবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্ৰসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীষী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদৰ্শ পালনৰ কাৰণে উদগনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ 'সত্য ক'বা, ধৰ্ম আচৰণ কৰিবা। দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'ব। আচাৰ্যক অভীষ্ট দক্ষিণা দি গৃহস্থাশ্ৰমত প্ৰৱেশ

Passage:

কৰি বংশধাৰা অক্ষণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্ৰহ ৰূপ মংগলজনক কাৰ্য কৰিবা কিন্তু ধৰ্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকাৰ্য আৰু পিতৃকাৰ্য বিষয়ত কেতিয়াও প্ৰমাদগ্ৰস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক to the second state of the

(૫૧૩૭) કે ૫(૬ માનિવા, આઠાવેજ (૫૧૩) કે ૫(૬ માન) જોકવા | ૧૫(વાક આનેજનાંધ્ર જોમ (૪૧૨(વાક જોકવા | હાહેકક ૧૫(વાક હાળ সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।' দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে— 'শ্রদ্ধয়া দেয়ম্, অশ্রদ্ধয়া অদেয়ম্, শ্রিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংবিদা দেয়ম্।'— শ্রদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যাৰ্থীক গুৰুৱে দিয়া এটা উপদেশ হৈছে-পাৰ্থিৱ সুখত নিমগ্ন হ'বা (1)Question: দৈনন্দিন অধ্যয়নৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা (2)শ্রদ্ধয়া অদেয়ম (3)বানপ্ৰস্থৰ বাবে প্ৰস্তুত হ'বা (4)2 3 4 ASSAMESE Section: Item No: Question 1106810 Question MCQ তলৰ পাঠটি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ ভাৰতীয় আদৰ্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধৰ্ম। নিষ্কৰ্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অৰ্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্ৰকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্ৰকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদৰ্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্ৰস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্ৰ এখন আমাৰ মূল

ভাৰতীয় আদর্শত ত্যাগ আৰু বৈৰাগ্যৰ স্থান অতি উচ্চ, কিন্তু এই ত্যাগ নোহোৱাৰ নালাগে বোলা ত্যাগ আৰু নোপোৱাৰ অসন্তোষত ওপজা বৈৰাগ্য নহয়। প্ৰকৃততে ত্যাগ বা বৈৰাগ্য এটা বিশেষ মনোধর্ম। নিদ্ধর্মাৰ জিৰণি কথাটো যেনেকৈ অর্থবান, নথকাৰ ত্যাগ আৰু লাগে লাগেকৈ হাবাথুৰি খাই নোপোৱাৰ পিছত বিৰক্তি ৰূপ বৈৰাগ্যও জীৱন-যুঁজত, পৰাজয়বৰণৰ তুল্য। থাকিও সংযতভাৱে ভোগ কৰা আৰু সংবিভাজনৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধিৰ সদ্গতি ঘটোৱাহে প্রকৃত ত্যাগ। পালেও নিৰাসক্ত হৈ থকাতহে প্রকৃত বৈৰাগ্য। ভাৰতীয় আদর্শত গৃহস্থী জীৱনৰ কর্তব্য সম্পাদন কৰি উঠাৰ পিছতহে বানপ্রস্থ আৰু সন্ন্যাসৰ বিধান দিয়া হৈছে। সমাজৰ আগত দবিদ্র আৰু অভাৱে বেৰি থকা জীৱন এটাৰ দৈন্যচিত্র এখন আমাৰ মূল শাস্ত্রবোৰে দাঙি ধৰা নাই। সেইদৰে নিদ্ধর্মাৰ কেলেহুৱা জীৱনধাৰাৰ প্রশংসাও কেতিয়াও কৰা নাই। ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ মূলাধাৰ বেদ। ঋকবেদৰ মন্ত্রবিলাকত আৰু ঋষিসকলৰ প্রার্থনাত এটা উজ্জ্বল সমৃদ্ধিময় জীৱনৰ কাৰণে এখন সমাজৰ প্রবল ধাউতিৰ পৰিচয় পোৱা যায়। উপনিষদৰ আধাত্মিক শিখৰতো আমি সেই একে ধৰণৰ জীৱনাদর্শৰ নির্দেশ দেখোঁ। এই আদর্শও কর্ম কৰাৰ আদর্শই কেৱল সেই কর্ম কৰাৰ কৌশল বা মনোধর্মৰ কর্ষণ কৰাৰ উপদেশ পাওঁ। এই কর্ম কৰাৰ কৌশলকে পিছত ভগৱদ্গীতাত যোগ বা কর্মযোগ বুলি অভিহিত কৰা হৈছে। এখন সমাজৰ আদর্শ কি তাক যদি জানিব খোজোঁ তেনেহ'লে সেই সমাজৰ উঠি অহা যুৱক বা অধ্যয়ন সমাপ্ত কৰি জীৱন সংগ্রামত প্রবৃত্ত হ'ব খোজা ছাত্রসকলৰ আগত সেই যুগৰ মনীয়ী আৰু শিক্ষকসকলে কি উপদেশ দিয়ে, কি আদর্শ পালনৰ কাৰণে উদ্গনি দিয়ে সেই কথাবোৰ অনুধাৱন কৰিব লাগিব। উপনিষদৰ যুগত শিক্ষা সাং কৰি গাৰ্হস্থ্য জীৱনত প্রৱেশ কৰিবলৈ উলটিব খোজা বিদ্যার্থীক গুৰুৱে এইদৰে উপদেশ দিছিল ঃ

Passage:

সত্য ক বা, বম আচৰণ কাৰবা। দেনান্দন অব্যৱনৰ পৰা বিচ্যুত নহ ব। আচাবক অভান্ত দাক্ষণা। দ গৃহস্থাশ্ৰমত প্ৰৱেশ কৰি বংশধাৰা অক্ষণ্ণ ৰাখিবা। সত্যৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা, ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ কল্যাণকৰ পথৰ পৰা বিচ্যুত নহ'বা। নিজৰ মংগলৰ কাৰণে কৰণীয় কামৰ পৰা আঁতৰি নাথাকিবা। ধন-সম্পত্তি সংগ্ৰহ ৰূপ মংগলজনক কাৰ্য কৰিবা কিন্তু ধৰ্মপথৰ পৰা বিচ্যুত নোহোৱাকৈ থাকিবা। দেৱকাৰ্য আৰু পিতৃকাৰ্য বিষয়ত কেতিয়াও প্ৰমাদগ্ৰস্ত নহ'বা। মাতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, পিতৃক দেৱতাৰ দৰে মানিবা, আচাৰ্যক দেৱতাৰ দৰে মান্য কৰিবা। যিবোৰ অনিন্দনীয় কাম সেইবোৰ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ ভাল সেইবোৰ আচৰণ কৰিবা। ডাঙৰৰ যিবোৰ বেয়া সেইবোৰ পৰিহাৰ কৰিবা।

দান কৰাৰ অৰ্থাৎ স্বোপাৰ্জিত ধন সম্পদ কেনেকৈ সংবিভাজ্য— সমানে বিতৰণ কৰি ভোগ কৰিব, তাৰ উপদেশ দিছে। তাকো কিভাবে দান কৰিব লাগে সেই বিষয়েও তৰুণ বিদ্যাৰ্থীক সোঁৱৰাই দিছে—

'শ্রদ্ধরা দেয়ম্, অশ্রদ্ধরা অদেয়ম্, শ্রিয়া দেয়ম্, হিয়া দেয়ম্, ভিয়া দেয়ম্, সংৱিদা দেয়ম্।'— শ্রদ্ধাৰে দান কৰিবা, অশ্ৰদ্ধাযুক্ত মন লৈ নিদিলে নহয়' এনেভাৱে দান কৰা নকৰাৰ সমান। শ্ৰিয়া অৰ্থাৎ সামৰ্থ্য অনুসাৰে দিবা— মোৰনো কি আছে? এতেকে নিদিওঁ এই ভাবি হাত সাৰিব নোৱাৰি। অথবা বহুত আছে কিন্তু অলপমান দি নামমাত্ৰ কৰাও নিন্দনীয়। সলজ্জভাৱে (হিয়া) শাস্ত্ৰৰ প্ৰতি বা লোকৰ নিন্দাৰ ভয়ত মিত্ৰভাৱে (সংৱিদা) প্ৰেম ভাবত দিব লাগে।

Question	

(1)লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা

'ভাৰতীয় আদৰ্শত বৈৰাগ্য' পাঠটোৰ ৰচক কোন ?

- (2)উপেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ লেখাৰু
- তীর্থনাথ শর্মা (3)
- শীলভদ্র (4)

3

ASSAMESE Section:

Item No:

Question 1106811 Question

Туре:

MCO

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখাঃ

নুমলীয়া পো

এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে।

বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাৰে বাৰে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস্ কটা। ইমান দিন ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই

Passage:

বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাষাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কিলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰু যি হ'ল হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।"

বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘৈণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে। ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল।

- বুঢ়া-বুঢ়ীৰ ল'ৰাৰ জন্ম কেতিয়া হৈছিল? (1)বিয়াৰ এবছৰ পাছত
- (2)সদাগৰক লগ পোৱাৰ পাছত
- বুঢ়া-বুঢ়ীৰ বুঢ়া কালত (3)
- গণকৰ হতুৱাই মংগল চোৱাৰ পাছত (4)

3

C:

Section:

Question

Type:

Question:

Item No: Question

ASSAMESE

1106812

MCQ

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখাঃ

নুমলীয়া পো

এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে।

বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাৰে বাৰে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস কটা। ইমান দিন

হয়াতে খ্যাক আজি াদন-বাৰ চাহ নাওখন মোলবলে হুকুম াদলো আপদায়া এহঢ়োৱে ক'ৰপৰা আহে মোৰ শুভ যাত্ৰাত
বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই
'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই
বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি
ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ
হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাষাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে
চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি
সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কিলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি
কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰু যি হ'ল
হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই
গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।"
বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ
মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো

শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘৈণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে। ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল।

(1)গণকে বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে নিজে

(2)

(4)

নাৱৰীয়াহঁতে (3)

বুঢ়া-বুঢ়ীৰ ল'ৰাৰ নাম কোনে দিছিল?

- সদাগৰে

ASSAMESE

Section: Item No:

Question

Туре:

Question:

Passage:

Question 1106813

MCQ

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

নুমলীয়া পো

এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে।

বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও

মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাৰে বাৰে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস্ কটা। ইমান দিন ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাষাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কিলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰু যি হ'ল হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।"

বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘৈণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে।

ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল।

বুঢা-বুঢ়ীৰ ল'ৰাৰ নাম 'নোমল' কিয় দিয়া হৈছিল? বুঢ়াই এই নামটো পছন্দ কৰিছিল

(1)

Question:

Item No:

Question

MCQ

Passage:

- বুঢ়ীয়ে এই নামটো পছন্দ কৰিছিল (2)
- বুঢ়া-বুঢ়ীৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰে নুমলীয়া দেখি এই নাম দিয়া হৈছিল (3)
- বুঢ়া-বুঢ়ীৰ মাটি এডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাৰ সময়ত ওপজা কাৰণে ল'ৰাৰ নাম নোমল দিয়া (4)হৈছিল

2 3

4

ASSAMESE Section:

Ouestion 1106814

Type:

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

নুমলীয়া পো

এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে।

বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই

	'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল।					
	বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ					
	গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা,					
ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই মেলিবলৈ হাক দিছে সধিলে। বঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি						
	মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাৰে বাৰে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস্ কটা। ইমান					
The second of the second secon						
	ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত					
Passage:	বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই					
	'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই					
বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটে						
	ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি					
	হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাষাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ '					
	চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি					
	চৰা বুলি বাবলো বাৰলো এনেতে বুঢ়াৰ আগোদৱেহ দুটা গৰলায়া মানুহ গোহলা সিহতে ভাবলো বুঢ়াই সহতৰ গৰল দোৰ সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কিলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি–বাগৰি					
	সেহদৰে সিহতক হাহিছে। হয়াকে ভাবি বং ভাঠ সিহত দুয়ো বুঢ়াক তৰুলা তৰুলকো কলালো । কল বাহ বুঢ়াই চুচুাৰ-বাগাৰ কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰু যি হ'ল					
	হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই					
	গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।"					
	বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ					
	মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো					
	শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ					
	নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘৈণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে।					
	ইয়াৰ পিছত বুঢ়া–বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল।					
	रशान । राइल र्येका-र्येकाएस र्याचन साच स्थाचना । य ताई एवं नायिन्छ ।					
'দেউতা ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।'— বুলি কোনে সদাগৰক কৈছিল?						
	(1) গণকে					
Question:	(2) নাৱৰীয়াহঁতে					
	(3) ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধা মানুহ এজনে					
	(4) গৰলীয়া মানুহ দুটাই					
11 1	880 W W W W W W W W W W W W W W W W W W					

D: 4
Section: ASSAMESE

Question Type: MCQ

Item No: Question

1106815

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

নুমলীয়া পো
এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে।

বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাৰে বাৰে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস্ কটা। ইমান দিন ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই Passage: 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাষাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কিলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰু যি হ'ল হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।" বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘৈণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে। ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল। বুঢ়াই গণকক পানী গামোচাৰ লগত আৰু কি উপহাৰ দিছিল? সাঁচতীয়া ধন (1)Question: (2)ভাল সাজপাৰ এয়োৰ লাখুটি এডাল (3)চৰতীয়া এটা (4)2 3 4 ASSAMESE Section: Item No: 16 Question 1106816 Question MCO Type: তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

নুমলীয়া পো

এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে। বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাৰে বাৰে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস কটা। ইমান দিন ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই Passage: 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাষাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কিলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰু যি হ'ল হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।" বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘেণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে। ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল। সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই বুঢ়াক কিয় পিটিছিল? বুঢ়ই সদাগৰক সম্ভাষণ জনোৱা নাছিল। (1)বুঢ়াই সদাগৰক গালি-গালাজ কৰিছিল। Question: (2)সদাগৰে মানুহক পিটি আনন্দ লভিছিল। (3)বুঢ়াৰ মুখত 'নেমেল', 'নেমেল'— শুনি সদাগৰে ভাবিছিল বুঢ়াই সদাগৰৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মাইছে। (4)

D:

ASSAMESE Section:

17 Item No:

1106817

3

Question

Question

MCQ

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখাঃ নুমলীয়া পো এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে। বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢা আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাৰে বাৰে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস কটা। ইমান দিন ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই Passage: 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাযাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কিলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰু যি হ'ল হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন ?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।" বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘৈণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে। ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল। নাৱৰীয়াহঁতৰ পিটন খোৱাৰপাছত বুঢ়াই 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি কি বুলিবলৈ ধৰিলে? 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' (1)'নোমল', 'নোমল' (2)Question: 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' (3)নুমলীয়া পো (4)3 ASSAMESE Item No:

Question ID:	1106818				
Question Type:	MCQ				
Passage:	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখাঃ নুমলীয়া পো এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোবাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সৃধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে। বুঢ়াই গণকৰ পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল' কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন দেব পাৰোদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৰবীয়াহঁতক ছকুম দিলে। নাৰবীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমল'কৈ বিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৰবীয়াহঁতক কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ বৃদ দিছে বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাখোন বাবে বাবে 'নেমেল', 'নেমেল' ককুম দিলো আপসীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোম শুভ যাত্ৰাত বিখনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে ককুম দিলো আপসীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোম শুভ যাত্ৰাত 'নেমেল' বুলিবলৈ পাকো লাকাক এপিটা দিয়ালে। মাণ্ড যাত্ৰাত্ৰাত্ৰাত্ৰাত্ৰাত্ৰাত্ৰাত্ৰাত্ৰাত্ৰ				
	কোনে পিটন দিয়াৰ পাছত বুঢ়াই 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে?				
Question:	(1) নাৱৰীয়াহঁতে (2) ভালকৈ সাজপাৰ পিন্ধা মানুহ এটাই (3) সদাগৰে (4) গৰলীয়া মানুহ দুটাই				
A:	1				
B:	2				
C:	3				
D:	4				

Section:	ASSAMESE				
Item No:	19				
Question ID:	1106819				
Question Type:	MCQ				
তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ					
	নুমলীয়া পো				
	এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে।				
Passage:	বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমালৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰোঁদ গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বান্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।' নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিছি মাথোন বাবে বাবে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস্ কটা। ইমান দিন ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।'' এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিন্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ হাতৰ লাখুটিভালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথামাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে। ইয়াকৈ ভাবি খৈ উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক ভলল গুৰুতকৈ কলালে। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি কোনোমতে দি বুঢ়াই কলৈ পিটা ভাবিল বিলা।'' বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।'' বুঢ়াৰ কথা শুনি কৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিল। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেক নামটো মনত পৰিল।বুঢ়াই তেতিয়া খণ্ডত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ না				
	ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল।				
	বাৰীৰ চুকৰ মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰিবলৈ বুঢ়াক কোনে কৈছিল?				
Question:	(1) গণকে				
Zuconon.	(2) ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিন্ধি অহা মানুহজনে (3) বুঢ়ীয়ে				
	(3) বুঢ়ীয়ে (4) সদাগৰে				
Δ.					
A:					

B:						
C:	3					
D:	4					
Section:	ASSAMESE					
Item No:	20					
Question ID:	1106820					
Question Type:	MCQ					
	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ					
	নুমলীয়া পো					
	এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। বুঢ়া কালত সিহঁতৰ এটা ল'ৰা হ'ল। বুঢ়াই গুণি-ভাবি পুতেকৰ নাম কি থ'ব বিচাৰি নাপাই গণকৰ হতুৱাই নাম চোৱাবলৈ এজন গণকৰ ঘৰলৈ গ'ল। গণকে বুঢ়াক সুধি-পুচি তাৰ বুঢ়া কালত হোৱা আৰু একেবাৰেই নুমলীয়া দেখি ল'ৰাৰ নাম নোমল দিলে।					
Passage:	বুঢ়াই গণকক পানী গামোচা এখন আৰু এটা চৰতীয়া দি নামটো লৈ ঘৰলৈ উভতিল। বাটত আহোঁতে বুঢ়াই কেনেবাকৈ নামটো পাহৰে বুলি 'নোমল', 'নোমল'কৈ ৰিঙিয়াই আহিছিল। আহোঁতে আহোঁতে লাহে লাহে তাৰ ভুল হৈ নোমলৰ ঠাই 'নেমেল', 'নেমেল' ওলাবলৈ ধৰিলে। সি যাওঁতে এখন নৈৰ পাৰেদি গৈছিল। সেই নৈতে এজন সদাগৰে নাও বাদ্ধি আছিল। বুঢ়া আহি সদাগৰৰ ওচৰা-ওচৰি পাওঁতেই সদাগৰে তেওঁৰ নাওখন মেলিবলৈ নাৱৰীয়াহঁতক হুকুম দিলে। নাৱৰীয়াহঁতে নাৱৰ গোজ উভালি নাওখন মেলিবলৈ ধৰোঁতেই 'নেমেল', 'নেমেল'কৈ ৰিঙিয়াই যোৱা বুঢ়াৰ মাত শুনি সদাগৰক ক'লে "দেউতা, ক'ৰবাৰ বুঢ়া এটাই আমাক নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে।" নাৱৰীয়াহঁতৰ কথা শুনি সদাগৰে বুঢ়াক মতাই নি সি কিয় নাও মেলিবলৈ হাক দিছে সুধিলে। বুঢ়াই সদাগৰৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ গ'লে কিজানি সিফালে নামটো পাহৰি যায় ইয়াকে ভাবি কোনো উত্তৰ নিদি মাথোন বাবে বাবে 'নেমেল', 'নেমেল' কৰিবলৈ ধৰিলে। সগাদৰৰ খং উঠিল, "উস্ কটা। ইমান দিন ইয়াতে থাকি আজি দিন-বাৰ চাই নাওখন মেলিবলৈ হুকুম দিলো আপদীয়া এইটোৱে ক'ৰপৰা আহি মোৰ শুভ যাত্ৰাত বিঘিনি জন্মালে। কটা ধৰ ইয়াক।" এইবুলি সদাগৰে নাৱৰীয়াহঁতক লগাই দি বুঢ়াক ভালকৈ এপিটা দিয়ালে। মাৰ খাই বুঢ়াই 'নেমেল' বুলিবলৈ পাহৰি 'নহ'বৰ হ'ল', 'নহ'বৰ হ'ল' বুলিবলৈ ধৰিলে। বুঢ়াই নহ'বৰ হ'ল কৈ গৈ আছে। এনেতে সেই বাটেদিয়েই ভালকৈ সাজ-পাৰ পিদ্ধি যোৱা মানুহ এটাক সি লগ পালে। মানুহটোৱে বুঢ়াৰ সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাটো শুনি ভাবিলে সি ভালকৈ ধুন-পেছ মাৰি সাজ-পাৰ পিদ্ধি আহেছে দেখিহে বুঢ়াই তাক সেইদৰে হাঁহিছে। ইয়াকে ভাবি সি তাৰ হাতৰ লাখুটিডালেৰে বুঢ়াক মাৰ চেৰেক মাৰিলে। বুঢ়াই মাৰ খাই সেই 'নহ'বৰ হ'ল' কথাযাৰো পাহৰি 'সিটোতকৈ ইটোহে চৰা' বুলি যাবলৈ ধৰিলে। এনেতে বুঢ়াৰ আগেদিয়েই দুটা গৰলীয়া মানুহ গৈছিল। সিহঁতে ভাবিলে বুঢ়াই সিহঁতৰ গৰল দেখি সেইদৰে সিহঁতক হাঁহিছে।ইয়াকে ভাবি খং উঠি সিহঁত দুয়ো বুঢ়াক গুৰুলা গুৰুলকৈ কলিলে।। কিল খাই বুঢ়াই চুচুৰি-বাগৰি কোনোমতে ঘৰ পালেগৈ। ঘৰ পাই সি তাৰ বুঢ়ীক বিপদৰ কথা ভাঙি ক'লত বুঢ়ীয়ে বেজাৰ কৰি বুঢ়াক সুধিলে, "বাৰ যি হ'ল হ'ল। এতিয়া গণকে দিয়া নামটো কি কোৱাচোন?" বুঢ়াই ক'লে কিলৰ তাপত মোৰ মনৰ পৰা নাম-কাম সোপাই পলাই					
	গ'ল, মই নামটো পাহৰিলোঁ।" বুঢ়াৰ কথা শুনি বুঢ়ীয়ে ক'লে 'পাহৰিলা যদি পাহৰিলা, কি কৰিম। ল'ৰাৰ নাম থোৱা হ'ল আৰু এতিয়া আমাৰ মাটিডৰা ৰুবৰ কাৰবাৰ কৰা। বাৰীৰ চুকৰে মাটিডৰা নুমলীয়াকৈ ৰুবলৈ কঠীয়া পাৰাগৈ যোৱা।' 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনিয়েই বুঢ়াৰ পুতেকৰ নামটো মনত পৰিল। বুঢ়াই তেতিয়া খঙত একো নাই হৈ বুঢ়ীক ক'লে "হয় তয়েই যদি মোৰ ল'ৰাৰ নামটো জান তেন্তে মোক কিয় ইমানখন মাৰ-কিল খুৱালি?" এই বুলিয়েই বুঢ়াই ঘেণীয়েকৰ পিঠিত ঔ পাৰিলে। ইয়াৰ পিছত বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে পুতেকৰ নাম নোমল দি খাই বৈ থাকিল।					
Question:	বুঢ়ীৰ মুখত 'নুমলীয়াকৈ' কথাটো শুনাৰ পাছত বুঢ়াই কি কৰিছিল ? (1) বুঢ়ীক মৰম কৰিছিল (2) বুঢ়ীৰ পিঠিত ঔ-কিল দিছিল (3) আনন্দত বুঢ়াই চিএজ্ব মাৰিছিল					

	(4) বুঢ়াৰ মুখৰ মাত হেৰাইছিল				
A:	1				
B:	2				
C:	3				
D:	4				
Section:	ASSAMESE				
Item No:					
Question ID:	: 1106821				
Question Type:	MCQ				
Passage:	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখাঃ আগৰ কালবেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্মাই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগ্জোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তান্থল-বল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে। 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভান্ধৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তান্থুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেন লাগে। প্ৰাচীন কালৰেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য।ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাপ্য ভোগ্য। 'যোগিনীতন্ত্ৰ'ত অনেক বিধ শ্ৰান্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যন্তি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিহ্ৰ, বান্ধ, ৰক্তশালিক, কেতেকী, কলবিন্ধ, নাৰায়ণ, মাধৱ, প্ৰদীপ, বিষুু, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্ৰত বৰ্ষা-সমুভূত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাৱণক ধান্যৰ নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'ছ, যৱ, অপুণ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, শ্লিগ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্ৰাক্শংকৰী আৰু				
	শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ।				

প্ৰাচীন কালত ৰাজ সম্পত্তি বুলি ক'লে কোন বিধক ধৰা হৈছিল?

(1) টকা-পইচা ধন-দৌলত (2) মাটি (3)

(4) কৰ-কাটল

A:

ASSAMESE

B:

Section:

Question:

D:

Item No:	22				
Question ID:	1106822				
Question Type:	MCQ				
Passage:	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ আগৰ কালবেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্মীই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মীই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাণ্ডোাতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তান্থুল-ৰঙ্কী-পৰিণদ্ধ-পূণম্) আছে। 'হৰ্যচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মীই হৰ্যবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তান্ধুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইন্ধিত কৰা যেন লাগে। প্ৰাচীন কালবেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য।ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাপ্য ভোগ্য।'যোগিনীতন্ত্ৰ'ত অনেক বিধ শ্ৰাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যন্তি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিন্ত্ৰ, বন্ধ-ৰুভ্, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাবণক ধান্যৰ নাম আছে।ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'ছ, যৱ, অপূপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, নিশ্বৰ নায়ৰ অলেছ। প্ৰাক্শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কদলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ।				
Question:	আহোম যুগৰ কৰ দিব নোৱাৰিলে প্ৰজাই কি কৰিব লাগিছিল? (1) সৈন্য বিভাগত চাকৰি কৰা (2) ৰজাঘৰীয়া সৈন্য বিভাগত গা-খাটনি দিয়া (3) গা-খটনি আৰু মাটিৰ খাজনা দিয়া (4) ৰজাঘৰীয়া অনাবিভাগত গা-খাটনি দিয়া				
A:	1				
B:	2				
C:	3				
D:	4				
Section:	ASSAMESE				
Item No:	23				
Question ID:	1106823				
Question Type:	MCQ				
	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্মাই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল।				

দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগজ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বল-ৱল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম) আছে। Passage: 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তাম্বুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেন লাগে। প্ৰাচীন কালৰেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য।ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাপ্য ভোগ্য।'যোগিনীতন্ত্ৰ'ত অনেক বিধ শ্রাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যষ্টি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিঘ্ৰ, বাঙ্গ, ৰক্তশালিক, কেতেকী, কলৱিষ্ক, নাৰায়ণ, মাধৱ, প্ৰদীপ, বিষ্ণু, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্ৰত বৰ্ষা-সমুদ্ভূত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাৱণক ধান্যৰ নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'ছ, যৱ, অপূপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, স্নিগ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্ৰাক্শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ। ভাস্কৰবৰ্মাই নিধানপুৰৰ ফলিখন কিয় পুনৰ কৰিব লাগিছিল? তামৰ পট্টা নোহোৱাৰ বাবে (1)পট্টাৰ নাম নথকাৰ বাবে Ouestion: (2)ভূমিৰ সীমা নথকাৰ বাবে (3)মাটিৰ পৰিমাণ উল্লেখ নথকাৰ বাবে (4)1 3 Section: ASSAMESE Item No: Question 1106824 Question MCQ

ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ

Туре:

Passage:

আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভৃতিবৰ্মাই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল।

তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো

তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাণ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-বল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে।

আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তাম্বুলাশা সদা ভৱেং' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেন লাগে।

প্ৰাচীন কালৰেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য।ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাপ্য ভোগ্য। 'যোগিনীতন্ত্ৰ'ত অনেক বিধ শ্ৰাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যন্তি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিঘ্ৰ, বাঙ্গ, ৰক্তশালিক, কেতেকী, কলৱিষ্ক, নাৰায়ণ, মাধৱ, প্ৰদীপ, বিষ্ণু, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্ৰত বৰ্ষা-সমুদ্ভূত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাৱণক ধান্যৰ নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'ছ, যৱ, অপূপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, স্নিগ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্ৰাক্শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ।

২বচাৰত মতে ভাস্কৰ্বমাহ হ্বব্বন্থে ।দয়া ডপহাৰৰ ।ভতৰত পোৱা।ল হা।ৰত কপোৰ সদুশ সেডজায়া তামোলৰ খোকো

Question:

3

ASSAMESE

1106825

(1)

(2)

(3)

(4)

C:

D:

Section:

Item No: 25

Question Type: MCQ

Passage:

MIC

তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখাঃ

অসমীয়া ঘৰৰ সৌন্দৰ্য কিহে বৃদ্ধি কৰে?

তামোল-পাণৰ গছে

তামোল বাৰীয়ে

তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে

পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছে

আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভৃতিবৰ্মাই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল।

তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-বল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে। 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তাম্বুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেনলাগে।

প্রাচীন কালবেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্রধান শস্য।ই মানুহৰ প্রধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্রাপ্য ভোগ্য। 'যোগিনীতন্ত্র'ত অনেক বিধ শ্রাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যষ্টি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিঘ্র, বাঙ্গ, ৰক্তশালিক, কেতেকী, কলৱিষ্ক, নাৰায়ণ, মাধৱ, প্রদীপ, বিষুণ, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্রত বর্ষা-সমুভূত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্রাৱণক ধান্যৰ নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'হু, যৱ, অপূপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, স্লিগ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্রাক্শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী

	উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ।					
	ভাস্তৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত এবিধ উপহাৰ কি আছিল?					
	(1) পকা তামোলৰ থোক					
Question:	(2) কেঁচা তামোলৰ থোক					
(3) পোৱাল হাবিত ফুলা কপৌফুল						
	(4) সেউজীয়া তামোলৰ থোক					
A:	1					
B:						
C:	3					
D:						
Section:	ASSAMESE					
Item No:	26					
Question ID:	n 1106826					
Question Type:	¹ MCQ					
	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ					
	18 5e 1800 5 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10					
	আগৰ কাল্ৰপেৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্মাই					
	আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্মাই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল।					
	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল।					
	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই					
	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত					
	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল।					
	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো					
Passage:	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে।					
Passage:	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-ৱল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে।					
Passage:	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-ৱল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে। 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো					
Passage:	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাণ্ডজ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-ৱল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে।					
Passage:	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-ৰক্লী-পৰিণদ্ধ-পৃগম্) আছে। 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তাম্বুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেন লাগে।					
Passage:	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাণ্ডজ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-বল্পী-পৰিণদ্ধ-পৃগম্) আছে। 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তাম্বুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেন লাগে।					
Passage:	দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তান্থুল-বল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে। 'হৰ্যচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মাই হৰ্যবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তান্ধুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেন লাগে।					

নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'হু, যৱ, অপূপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, স্নিগ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্ৰাক্শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী

উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ।

মানুহৰ প্ৰধান খাদ্যৰ উপৰিও দেৱতাৰ এবিধ প্ৰাপ্য ভোগ কি আছিল?

ধান শস্যৰ পৰা উৎপাদিত খাদ্য

ধান-চাউলৰ পৰা উৎপাদিত খাদ্য

খেতিৰ পৰা উৎপাদিত খাদ্য

শস্যৰ পৰা উৎপাদিত খাদ্য

(1)

(2)

(3)

(4)

Question:

	1				
D:					
Section:	ASSAMESE				
Item No:					
Question ID:	1106827				
Question Type:	MCQ				
Passage:	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্ম দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিব ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা বে কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তল কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজ দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনে তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈ বেলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাগ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তান্ধুল-বল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আবে 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভান্ধৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোবে আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তান্ধুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা বে লাগে। প্ৰাচীন কালৰেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য।ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাপ্য ভোগ্য।'যোগিনীতন্ত্ৰ অনেক বিধ শ্ৰাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যৃষ্টি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিঘ্ৰ, বাঙ্গ, ৰক্তশালিক, কেতেকী, কলৱি নাৰায়ণ, মাধৱ, প্ৰদীপ, বিষ্ণু, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্ৰত বৰ্ষা-সমুজূত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাৱণক ধান নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'ছ, যৱ, অপুণ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, স্নিশ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্ৰাক্শংকৰী আ শংকৰী সাহিত্যত বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পা উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ।				
Question:	কুমাৰ ভাস্কৰবৰ্মা কোন সময়ৰ ৰজা আছিল ? (1) অন্তম শতিকাৰ (2) সপ্তম শতিকাৰ (3) নৱম শতিকাৰ (4) ষষ্ঠ শতিকাৰ				
A:					
B:	2				
C:	3				
D:	4				
Section:	a: ASSAMESE				
Item No:					

Question ID:	1106828			
Question Type:	MCQ			
Passage:	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্মীই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভান্ধৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজন দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতে তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাণ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-বল্পী-পৰিণদ্ধ-পৃগম্) আছে 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভান্ধৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকে আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তাম্বুলাশা সদা ভৱেং' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যে- লাগে। প্ৰাচীন কালৰেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য।ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাণ্য ভোগ্য।'যোগিনীতন্ত্ৰ'ত অনেক বিধ শ্ৰাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যন্তি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিঘ্ৰ, বাঙ্গু, ৰজ্বণা বাহাণ, মাধৱ, প্ৰদীপ, বিষু, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্ৰত বৰ্ষা-সমুভূত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাৱণক ধান্যৰ নাম আছে।ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'ছ, যৱ, অপুপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, শ্লিক্টাছাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধান্যখাবিধান শান লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধান ধান্যখান শাহ।			
Question:	'হর্ষচৰিত' গ্রন্থখন কোনে লিখিছিল ? (1) ভাস্কৰবর্মা (2) হর্ষবর্ধন (3) শ্রীহর্ষ (4) ভৃতিবর্মা			
A:	1			
B: C:	3			
D:	4			
Section:	ASSAMESE			
Item No:	29			
Question ID:	1106829			
Question Type:	MCQ			
	তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখা ঃ আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভূতিবৰ্মাই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই			

কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাণ্যজ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-ৱল্লী-পৰিণদ্ধ-পুগম্) আছে। Passage: 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভাক্ষৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো আছিল। যোগিনী তন্ত্ৰত কামৰূপৰ ধৰ্মাচৰণৰ বিষয়ে কওঁতে 'তাম্বুলাশা সদা ভৱেৎ' বুলি তামোলতীহঁতকে ইঙ্গিত কৰা যেন লাগে। প্ৰাচীন কালৰেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য।ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাপ্য ভোগ্য।'যোগিনীতন্ত্ৰ'ত অনেক বিধ শ্রাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যষ্টি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিঘ্ৰ, বাঙ্গ, ৰক্তশালিক, কেতেকী, কলৱিষ্ক, নাৰায়ণ, মাধৱ, প্ৰদীপ, বিষ্ণু, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্ৰত বৰ্ষা-সমুদ্ভত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাৱণক ধান্যৰ নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'ছ, যৱ, অপূপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, স্নিগ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্ৰাক্শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা'ই আমাৰ লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ। 'খৰিকাজহা পিঠা'ৰ কথা ক'ত উল্লেখ পোৱা যায়? মাধৱ কন্দলিৰ ৰায়ামণত (1)শংকৰী সাহিত্যত Question: (2)প্ৰাকৃশংকৰী সাহিত্যত (3)যোগিনীতন্ত্ৰত (4)2 3 ASSAMESE Section: Item No: Question 1106830 Question MCQ Туре: তলৰ কথাখিনি ভালদৰে পঢ়া আৰু প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখাঃ আগৰ কালৰেপৰা মাটি আছিল ৰাজ-সম্পত্তি। তাৰ বাবে প্ৰজাই ৰজাঘৰক কৰ দিব লাগিছিল। পূৰ্বৰ ৰজা শ্ৰীভৃতিবৰ্মাই দিয়া তামৰ পট্টা হেৰোৱাত সেই পট্টাৰ মাটিৰ কৰদ হোৱা বাবে পুনৰ ভাস্কৰবৰ্মাই নিধনপুৰ ফলিখন কৰিবলগীয়া হৈছিল। ফলিত ৰজাই দান কৰা ভূমিৰ নিৰ্দিষ্ট সীমা নিৰূপণ কৰা আৰু তাত হোৱা শস্যৰ নাম আৰু পৰিমাণ লিখি দিয়াৰপৰা সেই কালত এনেবোৰ বিষয় আলোচনা কৰা ৰজাঘৰীয়া বিষয়াৰ নিয়োগ হৈছিল বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। আহোম শাসনৰ তলত কৰৰ ঠাই ৰজাঘৰীয়া সৈন্য-বিভাগ আদিত গা-খাটনি দিব লাগিছিল; তেনে খাটনিৰ আৱশ্যক নেথাকিলেহে মাটিৰ খাজনা দিব লগা হৈছিল। তামোল-পাণৰ বাৰীয়ে যেনেকৈ আজিৰ যুগতো অসমীয়াৰ ঘৰৰ শুৱনী পাৰিপাৰ্শ্বিকতা সৃষ্টি কৰে, আগৰ দিনতো তেনেই কৰিছিল। সপ্তম শতিকাৰ আদিত্যসেনৰ ফলিত লৌহিত্যৰ পাৰৰ শীতল তামোল-পাণৰ বাৰীৰ ছায়া কীৰ্তিত হৈছে। বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলিতো প্ৰাণ্জ্যোতিষৰ পাণ-লতাই সাবটি থকা তামোল গছৰ কথা (তাম্বুল-ৱল্লী-পৰিণদ্ধ-পূগম্) আছে। Passage: 'হৰ্ষচৰিত' মতে ভাস্কৰবৰ্মাই হৰ্ষবৰ্ধনলৈ দিয়া উপহাৰৰ ভিতৰত পোৱালি হাৰিত কপৌৰ সদৃশ সেউজীয়া তামোলৰ থোকো

আছিল। যোগিন। তন্ত্ৰত কামৰূপৰ বমাচৰণৰ বিধয়ে কণ্ডতে তাস্কুলাশা সদা ভৱেৎ বুলি তামোলত।হতকে হাঙ্গত কৰা যেন লাগে। প্ৰাচীন কালৰেপৰা ধানেই হ'ল খেতিৰ প্ৰধান শস্য। ই মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য আৰু দেৱতাৰো প্ৰাপ্য ভোগ্য। 'যোগিনীতন্ত্ৰ'ত অনেক বিধ শ্রাদ্ধযোগ্য ধান্যৰ নাম দিয়া হৈছে— যষ্টি, ৰাজধান্য, বৃহৎ, সোম, শিঘ্ৰ, বাঙ্গ, ৰক্তশালিক, কেতেকী, কলৱিষ্ক, নাৰায়ণ, মাধৱ, প্ৰদীপ, বিষ্ণু, ভোগ্য, অশোক, নগাক্ষ, পঞ্চক। এই তন্ত্ৰত বৰ্ষা-সমুদ্ভূত, বসন্ত-উৎপন্ন আৰু শ্ৰাৱণক ধান্যৰ নাম আছে। ইয়াৰ উপৰি গোধুম বা ঘে'হু, যৱ, অপূপ, নীৱাৰ, দেৱধান্য, বৃদ্ধ, স্নিগ্ধ-ধান্যৰ উল্লেখ আছে। প্ৰাক্শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যত বিধে বিধে ধান-চাউলৰ নাম পোৱা যায়। মাধৱ কন্দলিৰ 'খৰিকাজহাৰ পিঠা ই আমাৰ লোভৰ পানী উলিয়ায়। তেওঁৰ ৰামায়ণৰ এঠাইত আছে, 'দিব্য শালি তণ্ডুলে ঋষিক দেই ভাত'। শালি ধান ধানখেতিৰ প্ৰধান শহ। তামোল-পাণৰ বাৰীৰ কথা কোনখন ফলিত উল্লেখ আছে? ভূতিবৰ্মাৰ তামৰ ফলি (1)আদিত্যসেনৰ ফলি (2)ৰজাঘৰীয়া ভূমিদান ফলি (3)বলবৰ্মাৰ তামৰ ফলি (4)

Section:	ASSAMI	ESE			
Item No:	31				
Question ID:	1106831				
Question Type:	MCQ				
	তালিকা I ৰ তালিকা II ৰ সৈতে মিলন কৰা ঃ				
		তালিকা I		তালিকা II	
	(A)	বিশাল	(I)	জন্তু	
	(B)	অৰণ্য	(II)	পক্ষী	
Question:	(C)	পশু	(III)	বৃহৎ	
Question:	(D)	জীৱ	(IV)	বনাঞ্চল	
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ				
	(1)	(A) - (I), (B)	- (II), (C) - (III),	(D) - (IV)	
	(2)	(A) - (III), (H	B) - (IV), (C) - (I	I), (D) - (I)	
	(3)	(A) - (II), (B) - (III), (C) - (IV	7), (D) - (I)	
	(4)	(A) - (IV), (I	3) - (II), (C) - (I),	, (D) - (III)	
A:	1				
B:	2				
C:	3				
D:	4				

Question:

D:

4

Section:	ASSAMESE	
Item No:	32	
Question ID:	1106832	

Question Type:	MCQ				
	তালিকা I ৰ তালিকা II ৰ সৈতে মিলন কৰা ঃ				
		তালিকা I			তালিকা II
	(A)	হাজাৰ		(I)	জন্তু
	(B)	জীৱ		(II)	বিজাৰ
	(C)	পশু		(III)	সহস্র
Question:	(D)	শত		(IV)	পক্ষী
	তলৰ	বিকল্পসমূহৰ	পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো	টা বাছি	উলিওৱা ঃ
	(1)	(A) - (II),	(B) - (I), (C) -	(IV),	(D) - (III)
	(2)	(A) - (I), ((B) - (II), (C)	- (III),	(D) - (IV)
	(3)	(A) - (IV)	, (B) - (III), (C	C) - (II	(I), (D) - (I)
	(4)	(A) - (III)	, (B) - (IV), (C	C) - (I)	, (D) - (II)
A:	1				
B:	2				
C:	3				
D:	4	_			_
B: C:	(4) 1 2 3				

Section:	ASSAMESE				
Item No:	33				
Question ID:	1106833				
Question Type:	MCQ				
	তালিকা I ৰ তালিকা II ৰ সৈতে মিলন কৰা ঃ বিভক্তি যোগ				
		তালিকা I		তালিকা II	
	(A)	অর্জুনে	(I)	সপ্তমী বিভক্তি	
	(B)	ইয়াক	(II)	ষষ্ঠী বিভক্তি	
Question:	(C)	জীৱ-জন্তুৰ	(III)	প্রথমা বিভক্তি	
	(D)	ছাঁইত	(IV)	দ্বিতীয়া বিভক্তি	
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঃ				
	(1)	(A) - (II), (B) -	(I), (C) - (IV),	(D) - (III)	
	(2) (A) - (I), (B) - (II), (C) - (III), (D) - (IV)				
	(3) (A) - (III), (B) - (IV), (C) - (II), (D) - (I)				
	(4)	(A) - (IV), (B) -	(III), (C) - (I)), (D) - (II)	
A:	1				
B:	2				
C:	3				
D:	4				

Section:	ASSAMESE	
Item No:	34	
Question ID:	1106834	

Question Type:	MCQ			
	তালিকা I ৰ তালিকা II ৰ সৈতে মিলন কৰা ঃ			
		তালিকা I		তালিকা II
	(A)	জীৱ-জন্তু	(I)	খন
	(B)	অৰণ্য	(II)	ডাল
	(C)	গছ	(III)	বোৰ
Question:	(D)	পানী	(IV) খিনি
	তলৰ	বিকল্পসমূহৰ পৰা শু	দ্ধ উত্তৰটো বাহি	ই উলিওৱা ঃ
	(1)	(A) - (III), (B) -	(I), (C) - (II), (D) - (IV)
	(2)	(A) - (IV), (B)	- (III), (C) - (I), (D) - (II)
	(3)	(A) - (III), (B) -	- (II), (C) - (I	V), (D) - (I)
	(4)	(A) - (I), (B) - ((IV), (C) - (II), (D) - (III)
A:	1			
B:	2			
C:	3			
D:	4			

Section:	ASSAMESE
Item No:	35
Question ID:	1106835
Question Type:	MCQ
Question:	তলৰ শব্দ সমষ্টিক শুদ্ধ ৰূপত সজাই শুদ্ধ বাক্য এটা নিৰ্মাণ কৰা (A) সুবিশাল খাণ্ডৱ অৰণ্য (B) সামান্য এটা (C) পৰিণত কৰিছিল (D) ফিৰিঙতিয়েই (E) ছাঁইত তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ (1) (A) - (C) - (D) - (B) - (E) (2) (B) - (D) - (A) - (E) - (C) (3) (C) - (A) - (B) - (D) - (E) (4) (D) - (E) - (B) - (A) - (C)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	36
Question ID:	1106836
Question Type:	MCQ
	SIONES WAS ON STATE AGAZIN SOME SHOWN STATE THE THOSE STATE OF

	व्ययपुर्व नाम वार्ग गरम काववरल व्याव काव कावग्रमूख व्यव गार्व्याव स्व
	(A) ই
	(B) আ
	(C) ব
	(D) ল
Question:	(E) 新
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ
	(1) (C) - (A) - (E) - (B) - (D)
	(2) (B) - (C) - (A) - (E) - (D)
	(3) (E) - (A) - (D) - (B) - (C)
	(4) (B) - (A) - (E) - (D) - (C)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	37
Question ID:	1106837
Question Type:	MCQ
Question:	তলত উল্লেখ কৰা অসমীয়া কবিসকলক কাল অনুক্ৰমে শুদ্ধৰূপত সজালে হ'ব— (A) মাধৱদেৱ (B) মাধৱ কন্দলি (C) নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ (D) জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা (E) লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ (1) (A) - (B) - (E) - (D) - (C) (2) (B) - (A) - (C) - (E) - (D) (3) (B) - (A) - (E) - (D) - (C) (4) (E) - (D) - (A) - (B) - (C)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	38
Question ID:	1106838
Question Type:	MCQ
	তলত উল্লিখিত অসমীয়া সাহিত্যৰাজিক কাল অনুক্ৰমে শুদ্ধৰূপত সজোৱা ঃ (A) ফকৰা-যোজনা

	(B) চর্যাপদ			
Question:	(C) ৰোমাণ্টিক কবিতা			
	(D) বৰগীত			
	(E) পাঁচালী কবিতা			
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ			
	(1) (B) - (A) - (E) - (C) - (D)			
	(2) (A) - (B) - (D) - (E) - (C)			
	(3) (E) - (C) - (B) - (A) - (D)			
	(4) (D) - (E) - (C) - (A) - (B)			
A:	1			
B:	2			
C:	3			
D:	4			

Section:	ASSAMESE
Item No:	39
Question ID:	1106839
Question Type:	MCQ
Question:	'নাও বুৰিলেও টিঙৰ পৰা ননমা'— এই ফকৰা যোজনাটিৰ তাৎপৰ্য এয়ে যে— (A) মানুহ এজনে নাওখন ডুব গ'লেও তাৰ পৰা নামিব নিবিচাৰে। (B) ওখ টিঙত বহি নিজে উদ্ধাৰ হ'ব বিচাৰে। (C) নিজৰ সন্মানৰ কথা চিন্তা কৰি সৰু হ'ব নিবিচাৰে। (D) নিজৰ কথা এৰি আনৰ কথা চিন্তা কৰে। (E) নিজৰ আত্মগৰ্বী ভাবটো আপোন কৰিব নিবিচাৰে। তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঃ (1) কেৱল (A) আৰু (D) (2) কেৱল (B) আৰু (E) (3) কেৱল (C) আৰু (E)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Г

Section:	ASSAMESE	
Item No:	40	
Question ID:	1106840	
Question Type:	MCQ	
	যিসকল লোক আনতকৈ এখোপ ওপৰত থাকিব বিচাৰে তেওঁলোকে অহংকাৰী হয়। সেইবাবে তেওঁলোকে— (A) দায়িত্ব বুজি পায়।	

	(b) जामपर जाएमा गएस।
	(C) আনৰ সহানুভূতিৰ পৰা বঞ্চিত হয়।
	(D) আনক সহায় কৰিবলৈ আগবাঢ়ে।
Question:	(E) সৰ্বস্বান্ত হ'লেও তললৈ নামিব নিবিচাৰে।
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ
	(1) কেৱল (A) আৰু (D)
	(2) কেৱল (A) আৰু (B)
	(3) কেৱল (C) আৰু (E)
	(4) কেৱল (B) আৰু (D)
A:	1
B:	
C:	3
D:	

Section:	ASSAMESE
Item No:	41
Question ID:	1106841
Question Type:	MCQ
Question:	'নাৱৰ গুৰিয়াল এজনৰ যিদৰে দায়িত্ব বেছি, সেইদৰে মানে বেছি।' (A) কাৰণ তেওঁৰ আদেশতেই নাওখন চলে। (B) তেৱেঁই নাওখনৰ মালিক। (C) তেওঁ নাথাকিলে নাও চলাব নোৱাৰে। (D) তেওঁ নাথাকিলে নাৱৰীয়াই নাও চলাব নাজানে। (E) তেওঁৰ ইচ্ছাৰ ওপৰতে যাত্ৰীৰ অহা-যোৱা নিৰ্ভৰ কৰে। তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱাঃ (1) কেৱল (A) আৰু (C) (2) কেৱল (A) আৰু (B) (3) কেৱল (C) আৰু (E)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	42
Question ID:	1106842
Question Type:	MCQ
	অৰ্জুন হৈছে— (A) শ্ৰীকৃষ্ণৰ সখীয়েক (B) প্ৰাঞ্চলৰ এজন

	(D) 14011044 CION
	(C) কৌৰৱৰ এজন
	(D) হস্তিনাপুৰৰ ৰজা
Question:	(E) ধৃতৰাষ্ট্ৰৰ পুত্ৰ
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ
	(1) কেৱল (A) আৰু (C)
	(2) কেৱল (B) আৰু (E)
	(3) কেৱল (A) আৰু (B)
	(4) কেৱল (D) আৰু (E)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4
-	

Section:	ASSAMESE
Item No:	43
Question ID:	1106843
Question Type:	MCQ
	'আৱাহন' শব্দৰ বিপৰীত শব্দ কি?
	(A) আহ্বান
	(B) ইহলোক
	(C) প্রত্যাহ্বান
	(D) বিসর্জন
Question:	(E) মনোৰম
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ
	(1) কেৱল (A)
	(2) কেৱল (C)
	(3) কেৱল (B)
	(4) কেৱল (D)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	44
Question ID:	1106844
Question Type:	MCQ
	'আধুনিক' শব্দৰ বিপৰীত অৰ্থ কি ? (A) পুৰণি

	(B) প্রাচান
	(C) অত্যাধুনিক
	(D) অর্বাচীন
Question:	(E) নতুন
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ
	(1) কেৱল (A) আৰু (B)
	(2) কেৱল (C) আৰু (D)
	(3) কেবল (B)
	(4) কেৱল (D)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	45
Question ID:	1106845
Question Type:	MCQ
Question:	'নিৰাকাৰ' শব্দৰ বিপৰীত শব্দ কি ? (A) সাকাৰ (B) আকাৰবিহীন (C) নাকাৰ (D) চৰম (E) নৰম তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ (1) কেৱল (D) (2) কেৱল (C) (3) কেৱল (B)
	(4) কেৱল (A)
A:	
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	46
Question ID:	1106846
Question Type:	MCQ
	'পৰিশ্ৰমী' শব্দৰ বিপৰীত শব্দ কি? (A) এলাহ

	(B) এলেহুৱা
	(C) ভতুৱা
	(D) কপণ
Question:	(E) বিনীত
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ
	(1) কেবল (B)
	(2) কেবল (A)
	(3) কেৱল (C)
	(4) কেৱল (D)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	47
Question ID:	1106847
Question Type:	MCQ
	'বিখ্যাত' শব্দৰ সমাৰ্থক শব্দ কি ?
	(A) অখ্যাত
	(B) প্রখ্যাত
	(C) কুখ্যাত
	(D) বহুত
Question:	(E) প্ৰচুৰ
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ
	(1) কেৱল (C)
	(2) কেৱল (D)
	(3) কেৱল (A)
	(4) কেৱল (B)
A:	1
B:	2
C:	3
D:	4

Section:	ASSAMESE
Item No:	48
Question ID:	1106848
Question Type:	MCQ
	'আকাঙ্খা' শব্দৰ প্ৰতিশব্দ কি? (A) ইচ্ছা

	(B)	বিধাতা
	(C)	ললাট
	(D)	ৰসনা
Question:	(E)	প্রন
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা	
	(1)	কেৱল (C)
	(2)	কেৱল (B)
	(3)	কেৱল (A)
	(4)	কেৱল (D)
A:	1	
B:	2	
C:	3	
D:	4	

Section:	ASSAMESE		
Item No:	49		
Question ID:	1106849		
Question Type:	MCQ		
Question:	পদ্ম শব্দৰ সমাৰ্থক শব্দ কি?		
	(A) নীৰজ		
	(B) চন্দ্র মা		
	(C) পংকজ		
	(D) তটিনী		
	(E) ধৰণী		
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ		
	(1) কেৱল (D)		
	(2) কেৱল (B)		
	(3) কেৱল (C)		
	(4) কেৱল (E)		
A:	1		
B:	2		
C:	3		
D:	4		

Section:	ASSAMESE			
Item No:	50			
Question ID:	1106850			
Question Type:	MCQ			
	'সৰল' শব্দৰ সমাৰ্থক শব্দ (A) সহজ			

	(B)	তৰল	
	(C)	গ্ৰল	
	(D)	মৰল	
Question:	(E)	তনয়	
	তলৰ বিকল্পসমূহৰ পৰা শুদ্ধ উত্তৰটো বাছি উলিওৱা ঃ		
	(1)	কেৱল (B)	
	(2)	কেৱল (A)	
	(3)	কেৱল (E)	
	(4)	কেৱল (C)	
A:	1		
B:	2		
C:	3		
D:	4		